

Formanden: Jeg ønsker det ikke nødvendigt at dele Forhandlingene. Lovforslagets Paragrafer med de dertil stillede 3 Ændringsforslag sættes altsaa paa een Gang under Forhandling. Jeg bemærker, at der, naar vi komme til Afstemningen, kun vil, saaledes som vi pleie, blive stemt over de Paragrafer, hvortil der er stillet Ændringsforslag. Forhandlingen er aabnet, den ærede Finantsminister har Ordet.

Finantsministeren (Strup): Jeg vil foreløbig indskrænke mig til at anbefale det af mig under Nr. 1 stillede Ændringsforslag til det ærede Things Vedtagelse. Jeg tror at kunne fritage mig for en yderligere Begrundelse deraf, i alt Fald foreløbig.

Jessen: Jeg beder det høie Thing om Tilgivelse for, at jeg atter for et Øeblik kommer ind paa den Million, som der af den høitærede Conseilpræsident og Finantsminister er stillet Forslag om at udførelse. Jeg skal tillade mig at sige, at da jeg udtalte mig sidst derom, yttrede jeg, at der vel ikke, efter min Opfattelse, var nogen egentlig ekstraordinær Arbejdsløshed tilstede i denne Vinter, men at der derimod var, som altid, et stort Tryk, som Dyrtiden foranledigede paa Grund af de høie Priser paa Livsfornødheder, og som gjorde, at der, ikke just hos de egentlige Arbeidere, men hos Andre, som ikke kunde arbejde, var en stor Trang tilstede, og at jeg derfor, da man synes at være enig om, at der var overflødige Penge i Statskassen, om hvis Anvendelse til egentlige Statsformaal det var vanskeligt at blive enig, fandt, at der var Grund til at underkaste det Spørgsmaal en Forhandling, om man ikke burde anvende nogle af disse Penge til Fordel for den Art Trængende i Kommunerne, og hvorvidt Kommunerne, dersom der var Anledning til en saadan Velgjørenhed fra Statens Side, burde modtage saadan Bidrag, samt om dette iøvrigt ikke kunde ske uden at medføre nogen skadelig Virkning. Jeg besvarede dette Spørgsmaal med Ja, og jeg bemærkede, at jeg ikke skjønnede rettere, end at de Indvendinger, man kunde gjøre mod at lade Kommunens Kasse gjøre Tilskud til de Fattiges Kasse, ikke gjaldt, naar der var Tale om at modtage en Gave fra Statskassen til de Fattiges Kasse, i det der hærken fra den almindelige Godgjørenheds Side eller fra de Trængendes Side vilde kunne ses paa en saadan Gave med de samme Dine, som om den var ydet fra Kommunekassens Side, eftersom Kommunens Trængende og Fattigkassens Bestyrelse jo ikke havde nogen som helst Indflydelse paa, om en saadan Gave maatte blive gjentagen eller forstørret. Men derimod indlob jeg mig ikke paa det Spørgsmaal, hvorvidt et saadant Tilskud fra Statskassen burde gives, og jeg undlod det, dels fordi dette Spørgsmaal jo ikke forelaa til Afgjørelse ved Sagens

1ste Behandling, hvor det i alt Fald ikke vilde finde sin Besvarelse gennem en Afstemning, dels fordi jeg ikke var paa det Nene med mig selv om, hvorvidt der var Udsigt til, at de overflødige Penge, der vare i Statskassen, dog mulig endnu kunde finde en saadan Anvendelse, som jeg ganske vist vilde ønske for rigtigere for Statens Formaal, altsaa ogsaa nyttigere for det Hele. Om der nu er en saadan Udsigt til, at der vil blive raadet Ved paa, hvad den høitærede Conseilpræsident med fuld Føie har betegnet som uforvarlig Forsømmelse af fornødne Statsforanstaltninger, veed jeg, som sagt, ikke. Jeg har imidlertid dog Haab om, at en saadan Anvendelse af de overflødige Millioner, som jeg ønsker, endnu kunde vinde Samstemning, og i dette Haab vil jeg ikke stemme imod det af den høitærede Conseilpræsident stillede Forslag. Jeg skal indskrænke mig til disse faa Ord med Hensyn til denne Million, som jeg har omtalt, skjøndt jeg vidste, eller jeg kunde maaste sige, fordi jeg vidste, at den var dødsdømt, og fordi jeg i alt Fald for at tilfredsstille mig selv ønskede at fremdrage, hvad der dog kunde tale for, at Dommen ikke blev øjeblikket, dersom de Betingelser, jeg uregelmæssigt satte for, at Millionen burde gives, virkelig kom tilstede.

Jeg har dernæst tilladt mig at stille et Ændringsforslag, som gaar ud paa, at den Sum af 390,200 Kr., som paa det i det andet Thing vedtagne Forslag er opført til Sinfjordsbroen, forhøies med 5000 Kr. Anledningen til mit Forslag er en Udtalelse i den Betænkning, som er afgiven af Folkethingets Udvalg med Hensyn til den foreliggende Lov. Der siges i denne Betænkning, at den Merudgift, som er forlangt til Broen, og hvoraf iøvrigt kun en Del er opført paa Lillægssbevillingsloven, medens en anden Del findes paa Finantsloven, er foraarsaget dels derved, at Villerne ere førte dybere ned end forudsat, da Kontrakten sluttedes, dels derved, at den søndre Landpille har forskudt sig, saa at det vil være nødvendigt at opføre et nyt Brofag mellem denne Pille og Landet, og det hedder da videre: „Da der Intet foreligger oplyst, som giver Anledning til at antage, at den her forlangte Merudgift, af hvilken 270,000 Kr. ere beregnede at ville medgaa til kontraktmæssig Betaling for, at Villerne føres dybere ned end forudsat i Motiverne til Loven af 10de April 1874, er foranlediget ved nogen Skyld fra Entreprænerernes Side, skal man ikke modsætte sig, at den attraaede Bevilling gives. Flertallet tror imidlertid, at der er Grund til ved denne Leilighed at tage et Forbehold saavel med Hensyn til Spørgsmaalet om Forskydningen af den søndre Landpille som med Hensyn til Beskaffenheden, hvad Dydbeforholdene angaar, af de Meddelelser til Rigsdagen, hvorpaa Forslaget til Loven af 10de April 1874 og den afsluttede Kontrakt støtte sig, og navnlig angaaende det Ansvar, der maatte paahvile den vedkommende Minister og